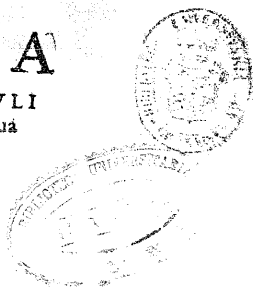
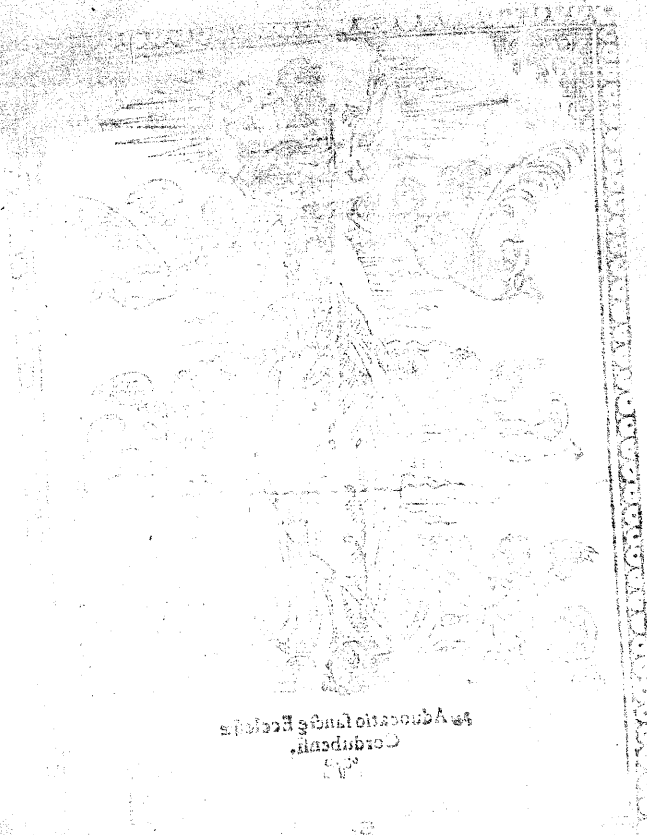

IVRIS ALLEGA

TIO IN FAVOREM DECANI ET CAPITVLI
sanctę Ecclesię Cordubensī: Aduersus Ioannem de Gueua
ra, super certa quantitate salis eidem Decano et Ca
pitulo, ex salinarijs, vulgo de Duernas nun
cupatis, quorannis pręstanda.

te Advocatolange Ecolle
Cordubain

IVRIS ALLE
TO IN FAVOREM DECAMET CABINELLI
L'advocatolange Ecolle Cordubain
te Advocatolange Ecolle Cordubain
te Advocatolange Ecolle Cordubain

ESV CHRIS

TI N O M I N E H V M I L I T E R
implorato, nec non gloriosissimæ Virgi
nis Mariæ eius genitricis (cuius causa
agitur) præsidio inuocato.

I N C A V S A et lite quæ in hac Re
gali curia vertitur, inter Decanum
et Capitulum sanctæ Ecclesiæ Cordubæ
sive ex vna parte: ex alia vero Ioannem
de Guevara Ciuitatis Segouienſis incolam, super certa quantitate fa
lis eidem Decano et Capitulo ex Salinarijs, vulgo de Duernas nuncu
patis quotannis præstanda: prædictum Decanum et Capitulum iustam
causam fobere, atq; in possessione percipiendi seu exigendi sale in
eiusdem libelo contentum protegendum, atq; manutenendum fore,
reuoandamq; esse sententiã aduersus eosdem in hac regali curia pro
latam ex sequentibus apparebit.

¶ Vt autem ea quæ dicenda sunt rectius expediantur, quid in hac cau
sa vtraq; pars intendat breuiter præmittamus.

¶ Decanus et Capitulum ex sua parte intendunt, ex prædictis salina
rijs a tempore immemoriali cuiuslibet dignitati eiusdem Ecclesiæ vi
ginti et quatuor Medimnos salis (vulgari sermone hanegas nuncupa
tos) quotannis præstatos fuisse, cuiuslibetq; Canonico, et portionario in
têgro, atq; echnomo prædictæ Ecclesiæ duodecim medimnos, cuius

libet vero portionario minori octo medimnos solutos fuisse, et per eō sequens in possessione percipiendi seu exigendi prædictam quantitatem salis in vno quoq; anno protegeridos, atq; manutenendos fore.

¶ Ex diuerso tamen Ioannes de Gueuara præendit, eidem Decano et Capitulo nullum ius ad exigendam dictam quantitatem salis competere, ea præcipue ratione, quoniam ius exigendi saleem prædictis salinarijs, quod Decanus et Capitulum habebant, dependebat a iure ciuitati Cordubensi in prædictis salinarijs competenti, quia neq; dicto Decano et Capitulo, neq; alicui personæ sal præstatur, nisi ex iure a prædicta ciuitate deriuato, habitaq; ad eundem saleem exigendum, scheda ab edilit publico ciuitatis præstita, ac proinde quod cum prædicta ciuitas per primam et secundam reuisionis sententiã fuerit victa, eidemq; sit prohibitum, ne alijs personis quam contentis in ordinarijs minoris numeri, in dicta lite productis, dictas schedulas distri- buant, et in eisdem Decanus et Capitulum non contineatur, eosdem etiã victos reputãdos, cum resolutio iure datoris resoluatur ius acceptatoris, vt in l. lex vectigali. ff. de pignoribus cum concordantibus, et per consequens eidem Decano et Capitulo exceptionẽ rei iudicatæ obesse, neq; esse hactenus hac de re quarendum, vt in l. post rem iudicatam. ff. de re iudicat. c. sape extra eod. titu. cum similibus.

¶ Secundo etiam asserit quod licet eidem Decano et Capitulo exceptio rei iudicatæ non obesser, obstat tamen eisdem exceptio litispendentiæ, quæ oritur ex causa et lite in supremo prætorio inter eandem mer partes ventilata, super decima salis quam Decanus et Capitulum ex prædictis salinarijs sibi pertinere affirmant, vt constat ex testimonijs a diuersa parte productis, atq; ideo litem illam de cisioni huius litis aduersari, cum ex regula generali, vbi ceptum est iudicium: ibi finem accipere debeat, vt in l. vbi ceptum. ff. de iudicijs cum concordant. vt per Antonium Gabriel cõmu. sent. lib. 2. titu. de iudicijs conclus. 1. nu. 1. cum sequent.

¶ Tertio intēdit, prædicta salinaria solummodo Regiæ maiestati, atq; ab eadem titulum habentibus competere, vt in c. vnico ibi, ¶ Piscatium redditus et salinarum quæ sint regalia in vsibus fauorum, et in l. 11. titu. 28. par. 3. ibi, ¶ Las rentas delas salinas & c. ac proinde quod cum prædicta salinaria ex priuilegijs, regijsq; concessionibus sibi pertineant, Decanus vero et Capitulum nullum ius ad exigendam dictam quantitatem salis habeant, non posse eosdem super ea in iudicio experiri.

¶ Quarto etiam intendit, quod cum in percipienda prædicta quantitate salis Decano et Capitulo ius omnino resistat, non minori præscriptione quam immemoriali eosdem se posse adiungere, vt in c. super quibusdam. §. præterea de verborum significat, et in c. cum personæ. §. quod si tales de priuilegijs lib. 6. atq; ideo quod cum immemorialis nõ sit sufficienter probata, non posse eosdem vlla præscriptione se tueri.

¶ Quibus tñ non obstantibus, vt iustitia nostræ partis numeris omni- bus

bus reddatur absoluta, quatuor articuli in eiusdem faborem veniente in presentiarum examinandi, ex quibus non solum euidentis dictis oppositionibus resultauit responsio, verum et de iustitia capituli manifestissime liquabit.

¶ IN primo enim ostendetur eidem Decano et Capitulo exceptione rei iudicatae a diuersa parte oppositam nullatenus ob esse, cum in antiqua lite aduersus ciuitatem Cordubensem agitata, neq; inter fuerint, neq; in sententijs contra eandem prolatis contineantur.

¶ IN secundo vero proponetur eidem Decano et Capitulo nullatenus exceptionem litispendentiæ in supremo pretorio ventilatæ præ iudicare, cum lis illa super decima spiritali, hæc autem super iure temporali eidem Decano et capitulo in dictis salinarijs competenti ventilatur.

¶ IN tertio autem fundabitur prædictum Decanum et Capitulum priuilegium regiamq; concessionem ad exigendam dictam quantitatem salis in sui faborem habere, et per consequens in possessione percipiendi eandem protegendum fore.

¶ IN quarto et vltimo apparebit, quod licet Decanus et Capitulum dicto regio priuilegio non essent muniti, sufficere tamen eis idē in hoc casu præscriptionem immemoriam, quæ vicem priuilegij obrinet, seu quadragenariam prædicto titulo munitam, quæ eidem equiparatur, imo et multo minorem præscriptionem, cum aduersus priuatum contendatur, ad hoc q; deinceps dictum saltem exigere possint.

PRIMVS ARTICVLVS.

AD primum articulum accedentes, in quo de viribus rei iudicate erit agendum, quod prædictæ sententiæ aduersus ciuitatem Cordubensem pro lata, dicto Decano et Capitulo non obstant ex sequentibus probatur.

¶ PRIMO nam prædicta lis fuit tantummodo ventilata inter ciuitatem Cordubensem, et Ioannem de Gueuara, neutiquam tamen Decanus et Capitulum in eadem litigarunt, seu interfuerunt, neq; continentur in ordinationibus maioris seu minoris numeri actiuitate in prædicta lite productis, et per consequens sententiæ in eadem lite prolatae, neutiquam eisdem poture, inferre præiudicium, cum ex regula generali, res inter alios acta alijs neq; noceat neq; profit, vt in l. scpe. ff. de re iud. l. i. et. 2. C. res inter alios actas. l. 2. o. titu. 22. part. 3.

¶ SECUNDO nam Decanus et Capitulum neutiquam ex iure a ciuitate derivato prædictam quantitatem salis sibi pertinere affirmant, sed ex iure proprio sibi ex Regali priuilegio, atq; immemoriali consuetudine, de quibus inferius erit agendum competenti, quod multum difert a iure quod ciuitas Cordubensis nitebatur, idq; vel ex eo clare colligitur, quod Decanus et Capitulum non contineantur in ordinationibus maioris seu minoris numeri a ciuitate productis, vnde cum in eisdem non contineantur, et tamen prædicta quantitas salis semper eis

fuerit soluta, necessario dicendum est, eam solutionem non ex iure ciuitatis, sed ex peculiari principis priuilegio, ac concessione, seu legitima prescriptione Decano et Capitulo competere, et per consequens eidem exceptionem rei iudicate non obesse, cum iure proprio nitantur, ne utquam vero iure ciuitatis que fuit victa iudicentur: vt in l. duobus. ff. de libera. caus. l. i. et. l. patronu. ff. si liber ingen. esse, dicatur. l. si cum vno. l. cum de hoc iuncta. l. sequenti. ff. de except. rei iudi. cum alijs per Episcopum Segouiensem relatis pract. quæst. c. 13. nu. 5. vers. se cundo apparet.

¶ TERTIO nam ad hoc quod exceptio rei iudicate obstat, requiritur quod concurrant identitas personarum, cause, et actionis intentate vt in l. ex sextate. l. cum queritur. §. eandem. l. et an eadē. ff. de exceptio rei iudicate. cum concor. vnde cum in nostro casu hæc omnia non concurrant, necessario dicendum est eidem Decano et Capitulo exceptionem rei iudicate non obesse.

¶ QUARTO nam in dubio iudicandum est rem iudicatum non nocere vt per Decium conf. 445. nu. 4. Aimon conf. 188. nu. 2. cum concordant. vt per Menochi. tract. de præsump. lib. 2. præsump. 90. nu. 7.

¶ QUINTO nam licet ediles ciuitatis Cordubensis schedulas præstarent eidem Decano et Capitulo, ad percipiendam dictam quantitatem salis super qua controuertitur, earum tamen præstatio nullum ius minuere, vel tribuere potuit eidem Decano et Capitulo, cum solummodo ciuitas Cordubensis fecerit distributionem salis tanquam administratrix rei publicæ, cui incumbebat habere rationem personarum quibus sal præstatur, ne alijs personis indebite præstaretur, cum id resuleret in damnum Decani et Capituli, decurionum, et aliarum personarum quibus iure debebatur, et per consequens prædictæ schedulæ præsumuntur factæ nomine, et auctoritate Decani et Capituli, non vero nomine, et auctoritate ciuitatis, quia actus semper præsumitur factus ab eo ad quem comodum illius spectat, iuxta regulam quæ tradunt. DD. in l. cum feruus. ff. de verborum oblig. et in. c. non nulli §. sunt autem de rescriptis, Riminaldus conf. 21. n. 14. lib. 1. et ex alijs comprobatur Mascari. tract. de probat. conclus. 38. nu. 8. fol. 58. et vbicumque in actu sit mentio illius ad quem negotium pertinet, talis actus censetur celebratus nomine illius. l. ab vno vbi Alex. ff. de nego. gest. Bart. et dd. in l. si fundum per fideicommissum. ff. deleg. 1. Aimon conf. 304. nu. 1. rursus actus præsumitur factus de voluntate et ad instantiam illius ad cuius fauorem et vtilitatem fit, vt probatur in. c. constitutus vbi Abb. de testibus traddit Bart. in l. de pupilo. §. si quis ipsi præteri. nu. 1. ff. de noui operis nuntiatione, et ex alijs comprobatur Menochi. tract. de præsumpt. lib. 1. præsumpt. 23. nu. 7. pag. 242. tandem actus præsumitur factus eo modo quo sit magis vtilis illi qui in actu nominatur. l. 1. et. 2. ff. de solut. tradit Bart. in l. gerit. nu. 2. ff. de adquirenda heredit. et sequuntur alij quos refert Menochi. lib. 2. de arbitrio iudicum casu 126. nu. 8. et tract. de præsum. lib. 3. præsumpt. 136. nu. 16. vnde cum prædictæ schedulæ ab edilibus ciuitatis præstata, pertinerent ad vtilitatem Decani

Decani et Capitulo, non vero ad utilitatem civitatis, neq; edilitum, sequitur evidenter, quod earum præstatio nullatenus Decano et Capitulo potuit inferre præiudicium, tandem quod possessio percipiendi saltem in qua ecclesia pacifice existit, magis præsumatur subsecuta et continuata nomine proprio quam alieno, probat tex in. l. et magis. ff. de solutionibus et in. l. filius familias. §. diuii vers. secundo idem principis. ff. de leg. 1. tradit Bart. in. d. l. gerit. nu. 9. ff. de acquirenda hereditate et ex alijs comprobat Tiraquel. lib. 1. de retractu. §. 10. glol. vnica nu. 3. Alciat. regula. 2. præsump. 24. nu. 5. Menochius, tract. præsump. lib. 3. præsump. 46. nu. 5 pag 332. et præsump. 91. pag. 575.

¶ SEXTA ratio et cui nullatenus responderi potest inde proficiscitur, nam licet Decanus et Capitulum nullum ius præter id quod a civitate erat derivatum haberent, sententiæ q; aduersus civitatem latae eisdem potuissent præiudicium inferre, quod totis viribus negamus, ad huc tamen in nostro casu prædictæ sententiæ eisdem nocere minime poterunt, cum prædicta civitas nec ius Decani et Capituli legitime defenderit, nec privilegium, nec alias scripturas ex quibus ius eorum manifeste constabat produxerit, neq; probationes aliquas seu articulos fecerit, ex quibus pacifica possessio Ecclesiæ ad prædictum saltem exigendumprehenderetur, quinimo si recte consideretur totum contractarium ex processu resultat, cum semper civitas affirmaverit, prædictum saltem solùmmodo personis in ordinationibus maioris seu minoris numeri contentis præstatum fore, in quibus Decanus et Capitulum neutriquam continentur, ac proinde, cum civitas ius Ecclesiæ deducere omiserit, necessario dicendum est prædictas sententias eidem nullatenus nocuisse, vt in. l. si per lusorio et in. l. a sententiâ. ff. de appellacionibus l. si serbus plurium. §. 1. et. 2. ff. de leg. 1. l. si suspecta. §. 1 ff. de inoffi. testamento. l. ex contractu. ff. de re iudicata cum concor. late per Moli. adductis de Hispanorum primoge. lib. 4. c. 8. nu. 7.

¶ Cæterum vt diuersam partem proprio gladio iugulemus, eiusq; arma aduersus eam retorqueantur, accedant quinque sententiæ antiquæ in fauorem Decani et Capituli a diuersis iudicibus prolatae, ab anno 1436. vsq; ad annum. 1515. quæ in hac lite fuerunt productæ, ex eis enim patet evidenter quod cum inter Decanum et Capitulum ex vna parte ex alia vero, administratores dictarum salinarum, super decima salis eisdem præstanda, lis verteretur, a diuersis iudicibus fuerit condemnati, quatenus decimam salis eis exprædictis salinarijs integre darent, et persolverent quorum sententiæ in rem iudicatam fuerunt transfactæ quinimo et ipsi administratores in prædictis litibus confessi fuerunt, eandem quantitatem salis quam Decanus et Capitulum in hoc iudicio petunt eisdem fuisse præstandam, ac proinde necessario cõfiteri oportet, ex prædictis antiquis sententijs exceptionem rei iudicatæ in fauorem Decani et Capituli oriri, tantum abest vt aduersus eosdem prædicta rei iudicatæ exceptio vlllo modo possit retorqueri, et ne extra presentem litem rem iudicatam deducamus, ad sunt etiam in nostro casu sententiæ aduersus eundem Ioanem de Guebara prolatae, non obstanti

bus primis sententijs in eius fauorem contra ciuitatem pronuntiatis, cum enim tertij oppositores prædictæ liti se opposuissent. et inter eos capitulum beneficiatorum dictæ ciuitatis, et cõcilium ville de Espejo intèdentes sibi ex prædictis salinarijs certã quãtitatẽ salis eidẽ præstãdam fore, e cõtra vero Ioannes de Gueuara exceptionem rei iudicatę eidem ob stare asereret, nichilominus tamen prædicta exceptione nõ obstante, idem Ioannes de Gueuara ad præstationem dicti salis fuit cõdemnatus, et ideo ex prædictis sententijs quamuis inter diuersas partes prolatis, eidem Decano et Capitulo cõpetit exceptio rei iudicatę ad hoc quod sententię aduersus ciuitatem prolata, eidem nullatenus parent præiudicium, cum prædicta causa respectu omnium oppositorũ fuerit cõmunis, et indiuidua, et ideo succedit conclusio textualis, scilicet quod sententiã lata in causa cõmuni, et indiuidua, prodest omnibus consortibus cum quibus dicta causa communis et indiuidua erat. l. lo cinari. C. si in comu. ead. q; caus. restit. post. et ibi notat Baldus. nu. 1. Sa licetus. nu. 2. l. 21. titu. 22. par. 3. et hæc de primo articulo.

SECUNDVS ARTICVLVS.

QUOD attinet ad secundum articulũ, quod eidem Decano et Capitulo nullatenus exceptio litis pendentię in supremo pretorio ventilatę possit præiudicare, patet manifeste ex eo, nam si recte consideretur prædicta liti multum differt ab hac lite in presentiarum decidenda, cum ibi de decima spiritali Decano et Capitulo in dictis salinarijs competenti agatur, intendatq; reus neuiquam posse Decanum et Capitulum tanquam nouam decimam eandem exigere: hic vero super redditu seu iure temporali, ex regiõ priuilegio domini regis Ferdinandi eidem Decano et Capitulo in dictis salinarijs competenti agatur, ac proinde cum cause sint omnino diuerse, non est cur vnus profectus alterius determinationem impediat.

¶ Nec poterit e diuerso opponi, quod cum ex dicto regiõ priuilegio dominus Rex Ferdinandus solummodo eidem Decano et Capitulo donauerit decimam salinarum quas in ciuitate Cordubensi habebat, prædictam decimam non de decima temporali, sed de decima spiritali intelligendam, et per consequens adhuc eidem exceptionem litis pendentię ob stare: nam prædicta concessio seu donatio, neuiquam de decima spiritali, sed de decima temporali, seu redditu decimę salis in dictis salinarijs domino Regi competenti est intelligenda, quæ multum a decima spiritali differt. idq; vel ex eo comprobatur, nam si esset decima spiritalis, neuiquam regibus competere posset, cum sint laici, et per consequens iuris decimandi incapaces, vt in. c. ad hec. et in. c. prohibemus de decimis, et in. l. 22. titu. 20. part. 1. cum concordantibus, vt per Episcopum Segouien. lib. 1. resolutio. c. 17. nu. 51.

¶ Secundo quod prædictum priuilegium de decima tēporali sit intel-
ligendum, probatur manifeste ex eo, nam si de decima spirituali intel-
ligeretur, sequeretur euidenter, quod prædictum priuilegium esset fru-
stratorium, neq; aliquid in præsentiarum operaretur, cum Ecclesia us-
re proprio, et absq; vllō Principis priuilegio, decimam falsi spiritua-
lem posset exigere, et percipere, vt inferius ostendetur, et quamuis sa-
lutaria essent domini Regis, adhuc ad decimę solutionem tēneretur,
vt in. l. 2. titu. 20. par. 1. atq; ideo vt priuilegium aliquid operetur, ne-
cessario dicendum est de decima temporalis, non vero de spirituali in-
telligendum cum tam principum priuilegia, quam alie qualibet dis-
positiones, semper ita debeant intelligi vt aliquid operentur, ne alias
dispositio frustratoria, seu superflua reddatur. tex. est in. l. si quado ibi,
¶ Alioquin frustra legaturus sit. ff. de leg. 1. et in. l. si stipularus. ff. de
vltis, et in. l. si uis adus qui. ff. de fundo instructo, vbi legato fundo cum
instrumento, intelligitur de instrumento domini, non de instrumento
coloni, sed si dominus nullum instrumentum habeat, intelligitur de
instrumento coloni, ne alias legatum reddatur inutile, per quem tex.
dicit egregie Baldus in. l. quibus diebus. §. dominus. 1. q. ff. de condit.
et demonstr. quod licet testator præcipiendo, quod soluantur eius de-
bita non intelligatur loqui de præscriptis cum bona fide, tamen si
nulla alia habeat debita nisi præscripta, intelligitur de illis, et per eun-
dem textum dixit pulehre idem Baldus in. l. si ita scripserit. ff. de leg.
2. quod licet legato debito intelligatur de puro, tamen si testator nul-
lum habeat debitum purum, intelligitur de eo, quod debetur indiem.
finaliter in nostris terminis viget eadem regula, videlicet, quod priu-
ilegium Principis ita debet interpretari vt aliquid operetur, et aliquid
addat iuri communi; tex. est in. l. 1. in fin. ff. ad municipalem, et in. c. in
his extra de priuilegijs, et in. c. pastoralis in principio de appellationi-
bus per quæ iura eleganter consuluit Ancharranus conf. 186. pro par-
te Ecclesiæ. nu. 7. quod priuilegium datum Episcopo vt possit testari,
intelligitur de bonis ab Ecclesia quasitis, non de bonis patrimoniali-
bus, de quibus iure communi attento libere poterat disponere, eadem
ne in re tam clara in morem, hanc regulam in priuilegio, in statuto
in quacumq; dispositione, quod semper fiat interpretatio vt aliquid
operetur, longa doctorum et iurium copia, probat Felinus in. c. 1. nu.
4. vsq; ad nu. 9. de rescriptis, et in individuo idem concludit Roderic.
Suarez confil. 28. a principio, et nu. 1. vbi resoluit, quod si Rex habeat
decimam temporalem, et Pontifex ei simpliciter decimam concedat,
talis concessio de decima spirituali vt priuilegium aliquid operetur
venit intelligenda, atq; ideo ne in nostro casu dictum priuilegium fru-
stratorium reddatur, necessario dicendum est de decima tēporali esse
intelligendum.

¶ Neq; superioribus obstat si replicetur, quod licet prædictum priu-
ilegium solummodo concessione decimę spiritualis contineat, ad
huc tamen, neq; frustratorium, neq; superfluum iudicandum, cum
decidat

decidat dubium quod poterat suboriri, videlicet an ex dictis salinarius decima spiritualis debereur Ecclesie, necne, adq; ideo quod est eiusdem dubij declarationem contineat, non esse ad decimam temporalem extendendum, cum privilegium ira sit accipiendum, vt in quaeritur fuerit possibile iuri communi non derogeret, vt in l. 2. C. de noxalibus cum alijs quaeritur refert Molina. de primogenijs lib. 2. c. 10. nu. 77. ad hoc enim facillime respondetur, quod iure canonico atento nullum dubium poterat suboriri, an scilicet ex dictis salinarijs decima deberetur, necne, nam si saleam tanquam fructum terrae accipiamus, ex eo proculdubio decima debetur, cum de omni fructu, et de omnibus bonis decima debeat solui, vt in c. nuntios, et in c. non est in potestate de decimis, et in l. 2. tit. 20. part. 1. vers. ¶ Esto se entide, si vero tanquam fructum aque connumeremus de eodem etiam decima debetur, vt in c. peruenit de decimis ibi, ¶ De prouentibus molendinorum piscariarum, et in l. 2. tit. 20. par. 1. ibi, ¶ De las pesquerias, si vero tanquam fructum personalem consideremus ex industria hominis quasal perficitur prouentem, adhuc ex eo decima debetur, vt probat glo. elegans in c. decime verbo Negotio circa finem. 16. q. 1. ad id referens illud scripturam. ¶ Honorabis Dominum Deum tuum de omnibus tuis laboribus, et de iure nostro est tex. in d. l. 1. titu. 20. par. 1. atq; ideo predictum privilegium si de decima spirituali intelligeretur, denihilo deseruiret, et per consequens de decima temporali est intelligendum.

¶ Finaliter ut ita re tam manifesta nullus penitus scrupulus remaneat, licet aliqua dubitatio posset suboriri, an ex salinarius decima spiritualis debeat necne, minime tamen ad nostrum casum potest adaptari nam ex eodem privilegio manifeste constat de voluntate Principis concedentis, quod voluerit decimam temporalem Decano, et Capitulo concedere, cum non solum decimam salis, sed et aliorum iurium sibi pertinentium, sub vna eademq; clausula concesserit, vt patet ex illis verbis ¶ Dono itaq; vobis, et concedo decimas almojarifatus mei, alguacilatus, quintorum, et salinarum, et appotecae meae, et omnium reddituum, quos in Corduba habeo, de quibus in ferius latius erit agendum, et sic cum in nostro casu nequiquam possit affirmari, decimam Almojarifatus, Alguacilatus, et quintorum, et appotecae Regie, eidem capitulo fuisse concessam in exclusionem dubij quod poterat suboriri, an ex res decima deberetur necne, pariformiter, etiam nequiquam dicendum est, concessionem decimae salis fuisse factam in nostro casu, in exclusionem dubij quod in eodem suboriri poterat, an ex sale decima spiritualis deberetur necne, cum concessio predictorum iurium insimul fuerit facta, et sub vna eademq; oratione comprehendatur, et per consequens vniformiter sit intelligenda, vt in l. iam hoc iure. ff. de vulgari, et in l. quamuis. C. de impub. cum alijs concor. ex quibus sumitur illud brachardicum, quod ex adiunctis tollitur ambiguitas, vnde, cum predicta lris in supremo pratorio ventilata solummodo super decima spirituali, nostra vero super iure temporali ventilatur, nec-

cessa

cessario dicendum est ex eadem exceptionem litis pendentię quę prosequutionem huius impediatur non oriri, et hæc de secundo articulo.

TERTIVS ARTICVLVS.

AD tertium articulum accedentes, in quo de viribus Regij priuilegia erit agendum, quod eiusdem virtute Decanus et Capitulum in possessione quantitatis salis super qua contenditur protegi, et foueri debeant, patet euidenter, cum ex sua parte sit productum regium priuilegium domini Regis Ferdinandi tertij huius nominis, Et sancto nuncupati, datum Valisolitani, 11. die Nobembris era de. 1276. quod est confirmatum per Dominos Reges successores, et vltimo loco per Maiestatem Regis Philippi secundi Domini nostri, in quo apparet eundem Regem eidem Decano et Capitulo concessisse decimam prouenientem ex omnibus salinarijs, quas in Cordubensi terra habebat, in hæc verba, **¶** *Dono itaq; vobis, et concedo decimas Almojarifatus mei, Alguacilatus, quintorum, Salinarum, et apoteca meæ, et omniū reddituum quos in Corduba habeo, & c. vnde cum ex priuilegio, Regiaq; concessione prædicta quantitas salis eidem Decano et Capitulo pertineat, necessario dicendum est in perceptione eiusdem protegendum, atq; manutenendum fore, cum prædictus titulus, Regiaq; donatio fuerit sufficiens ad acquirendum non solum possessionem, sed etiam dominium decimæ salis ex dictis salinarijs prouenientis, nam per donationem a Principe factam etiam sine traditione, acquiritur donatio plena possessio, et dominium rei donatæ, vt probatur in. c. dilecti, de donationibus, et in. l. fin. ff. de constitutionibus Principum tenet Baldus, et Andreas de Isernia. in. c. 1. §. inuestitura, de noua forma fidelitatis, et alij plures, quos refert Tiraquellus tract. de nobilitate. c. 37. nu. 51. Episcopus Segouiensis, lib. 2. resolutio. c. 19. nu. 13. et decidit expresse in. l. 33. titu. 5. par. 5. et in indiuiduo quod hoc ius salinarum ex priuilegio, Regiaq; concessione possit alicui competere, probat rex. expressus loquens in salinarijs, in. c. super quibusdam. §. præterea de verborum significatione, ibi, **¶** *Que non apparet Imperatorum vel Regum, vel lateranensis concilij largitione concessa, et in. l. 2. tit. 13. lib. 6. recopilat. in illis verbis, ¶ Y ansimismo las fuentes, y pilas, y pozos salados, que son para ha zer sal, nos pertenecen, por ende mandamos, que recudan a nos con todas las rentas dello, y que ninguno sea osado de se entremeter en ellas, salvo aquellos que los Reyes passados nuestros progenitores, o nos las vieseamos dado por priuilegio, o las ouiessem ganado por tiempo immemorial, circa quod amplius non erit immorandum, cum diuersa pars inficiari nequeat, prædicta salinaria Regie Maiestatis fuisse, immo a Dominis Regibus suam concessione in hereditate deriuare, et ita eosdem fuisse dominos in consequentiam affirmet.**

¶ Neque his oberit si dicatur, prædictam donationem Regiam fuisse derogatam

derogata per secundam donationem a Domino Rege Enrico facta in fauorem Petri Arias de Auila eiusdem Numularij maioris. 23. die mensis Maij anno. 1461. a quo diuersa pars suum ius deriuat, afferens Dominum Regem eidem Petro Arias de Auila concessisse, seu donasse omnia salinaria in ciuitate Cordubensi, et eiusdem Episcopatu posita, ac proinde per istam secundam donationem fuisse primam derogatam huic enim obiectioni ex sequentibus responderur.

¶ Primo quod cum Dominus Rex Ferdinandus multis retro annis eidem Decano et Capitulo decimas dictarum salinarum concesserit, et donauerit, subsequens donatio a Domino Rege Enrico facta, non potuit predictam decimam antea capitulo donatam comprehendere, sed solum ius percipiendi salem, quod dempta predicta decima apud dominos Reges remanserat, donans enim seu legans rem, videtur tantummodo donare, vel legare ius quod ad rem habet, siue partem quam in ea habet, et non amplius, vt in. l. serui electione. §. labeo et. §. cum fundus ff. deleg. l. si colonus. et. l. quod in rerum §. 2. ff. eod. titu. id quod in priuilegijs seu concessionibus Principum, est speciale, vt talia priuilegia, seu concessiones sine tertij preiudicio facta esse censeantur, vt in. l. fin. ff. de constitut. principum. l. i. §. denique. l. 2. §. merito et. §. si quis a principe. ff. nequid in loco publico, cum concordantibus que refert Antonius Gabriel communium oppinio. lib. 3. titu. de iure quæsitio non tollendo conclusiones. c. nu. 27. et nouissimè. Ludouicus de Molina. lib. 2. de Hispanorum primogenijs. c. 7. nu. 23. et in fortioribus terminis quod priuilegium simpliciter concessum, nunquam sit intelligendum, siue interpretandum in preiudicium tertij possessoris, quauis talis tertius nullum ius habeat in proprietate, probat. tex. in. c. dudum de decimis, tradit Ripa lib. 2. responsorum. c. 24. et in nostra specie quod donatarij qui a Principe habent titulum, debeant uti re donata, modo, et forma, et cum qualitatibus, quibus Princeps, ea utebatur, et fruebatur, probat. l. 16. titu. 10. lib. 5. noui ordinamenti, quod autem intentio Dominorum Regum, neutiquam fuerit eidem Petro Arias donare decimam ante capitulo donatam, eadem quæ fuerit intentio magestatis Regis Philippi secundi, domini Regis nostri, probatur euidenter ex verbis confirmationis in fauorem Ioannis de Gueuara facta, que hec sunt, ¶ Para q̄ gozedes de todo ello, vos y el dicho Ioan de Gueuara, y los dichos vuestros erederos, y sucefforés, y quie de vos, o de ellos vuiere titulo y causa, dende el dicho dia cinco de Mayo del dicho año passado de quinientos y setenta en adelante, para siempre jamas, assi e segun e de la forma y manera, y con las facultades, y con daciones, y limitaciones, que los dichos Pedro Arias de Auila, y don Diego de Roxas, y los otros sus antecessores las tenian y les pertenecian, y las gozaron, y devieron y pudieron gozar, y an gozado hasta aqui, por virtud de la dicha carta de priuilegio y confirmacion.

¶ Secundo etiam responderur, quod donatio facta in fauorem Decani et Capituli fuit concessa era de. 1276. Secunda vero in qua diuer-

sa pars se fundat, anno. 1461. et ideo debet omnino prior donatio posse
riori donacioni prefferri. l. quæ ex relationibus et ibi Baldus. C. de legi
bus glos. in summa. 25. q. 2. l. 27. et. 39. titu. 28. part. 3. immo secundum
priuilegium non derogat primo, siue speciali, siue generali, vt proba
tur in. c. veniens de prescriptionibus glos. in. c. generi de regulis iuris.
in. 6. tradit Decius consilii. 147. nu. 5. et in. l. in toto. 80. m. 20. ff. de reguli.
iuris. et priuilegium secundum non valet, nisi in eo sit facta mentio de
priori priuilegio. d. c. veniens de prescriptionibus. l. 3. vbi glos. C. de fi
sentiaris, lib. 12. vbi Bart. et tenent alij quos citat Decius in. c. 1. nu. 9.
de rescriptis.

¶ Tertio responderetur, quod licet prædicta secunda donatio decimam
salis antea capitulo donatam comprehenderet, adhuc tamen neutri
quam potuit capitulo nocere, cum donatio principis de eo quod iam
alteri donauerat nullius sit momenti, neq; primo donatario in aliquo
præiudicet, vt in. l. prædia et ibi notat Bart. C. de locatione prædiorum
ciuiliū, lib. 11. tradit Iass. in. l. quoties, nu. 7. C. de reuendicatione,
et quod ex duobus Principis donatariis primus sit præferendus, etiā si
secundus traditione dominium apprehenderit, quando in secunda dona
tione prima expresse derogata non est, quia Princeps præsumitur cir
cumuentus, tradit Bart. in. d. l. prædia. C. de locatione prædiorum ci
uiliū lib. 11. Bald. et Paulus in. l. 2. C. delegibus Gozadinus consilii. 14.
nu. 19.

¶ Quarto nã neq; prædictus Petrus Arias de Auila neq; ei us successo
res, vli fuere. d. priuilegio respectu quãtitatis salis quã Decanus et Ca
pitulum sibi præstandam intendunt, et ideo respectu eiusdem amisse
runt priuilegium, quia priuilegiatus qui non vitur priuilegio per de
cedentium, amittit tale priuilegium. c. si de terra et. c. accedentibus de
priuilegijs. l. 1. ff. de nundinis tradit late Iacobus Puteus decissione
252. nu. 4. lib. 3. et probatur in. l. 27. titu. 18. part. 3. ibi, ¶ Y los que sa
llaren que fueren dados primero, mandamos que valgan, si fueren vsa
dos como deuisã. l. 42. eod. titu. et part. l. 3. titu. 7. par. 5.

¶ Quinto nam dicta donatio facta in fauorem Decani et Capituli, fuit
confirmata per Regiam Magestatem Philippi secundi Domini Regi
s nostri, et sic licet per donacionem factam in fauorem Petri Arias
de Auila nostra prima donatio fuisse reuocata, eade. n tamen ex præ
dicta regia confirmatione vires suscepit, vt in. c. primo, de transactio
nibus, ibi, ¶ Vires plenissima notionis ex nostra autoritate suscipi
at. c. 1. de confirmatione vtili vel inutili, cum concordantibus.

¶ Rursus supradictis non oberit si dicatur, prædictum priuilegium in
fauorem Decani et Capituli concessum, per non vsum et per contra
rium vsum fuisse derogatum, et per consequens non posse eodem se ad
iubare, vt in. d. c. si de terra de priuilegijs cum alijs superius adductis,
nam vt inferius dicitur prædictū priuilegium fuit semper obseruatū,
etiāq; virtute fuisse soluta Decano et Capitulo quantitas salis in suo libe
ro contenta et per consequens prædictum priuilegium neutiquã fuit
amissum.

¶ Secundo nam licet decima salis in dicto privilegio contenta eadem Decano et Capitulo integre non fuerit soluta, sufficit quod eisdem quantitas salis in eorum libelo contenta fuerit soluta, ad hoc quod privilegium conferuatum censeatur, quia per vsum partis contentorum in privilegio, et si non sit omnium rerum in eo expressarum retinetur privilegium in omnibus, ita quod non potest dici derogari nec sublatum per non vsum, de quo est cassus in l. si in partem et in l. si is cui ff. quemadmodum seruitutes amittuntur. l. arboribus. §. Julianus. ff. de usufructu. traddit, Palbus tract. prescriptio. 4. parte. quarta partis principalis questu. §. a principio. pulchre Crabata consil. 123. Ioannes. nu. 5. et ex pluribus comprobat Manchacensis controuersiarum vsu frequetium, lib. 1. c. 2. nu. 7. cum sequentibus, et reuocata vel annullata vna parte, vel vno articulo privilegij, alia in eo contenta non videntur reuocata. c. si eo tempore, de electione lib. 6. Abbas. et. DD. in c. super litteris de rescriptis cum concordantibus vt per Siluam tract. de beneficio. par. 2. q. 22. nu. 32. fol. 132.

¶ Tertio nam dato sed non concesso quod Ecclesia aliquo tempore non per cepisset dictum sale, quod omnino negamus, cum pars aduersa conueniat Ecclesiam tanquam possidentem Dignitates et Canonici minime potuerunt ipsi Ecclesie preiudicare, contra privilegium datum per dictum Dominum Regem Ferdinandum predictum Ecclesie, secundu[m] Abbate[m] in e. cum accessissent. nu. 7. de consuetu, quod confirmatur quia ad hoc vt Ecclesia per non vsum, vel per contrarietatem amittat privilegium, requiritur spatium quadraginta annoru[m]. c. accedentibus. c. si de terra de privilegij. l. vltima et aut h[ab]ent. quas actiones. C. de sacrosanctis Ecclesiis et volunt Iannes. Andrea. Hostiens. et Antonius in. d. c. cum accessissent de constitutionibus. et ibi. Felin. nu. 30. Detius. nu. 21. cum concordantibus vt per Tiraquellum de privilegij. p[ar]te cause privilegio. 139. et probatur in l. 26. titu. 29. part. 21. c. 2.

¶ Preterea supradictis non obstat si dicatur quod iuxta formam predicti privilegij, solum modo competit capitulo eius exigendi decimam salis in predictis salinarijs ex tractu, idq; multum defferre ab eiusdem libello, cum solum comprehendat quantitatem salis in eodem expressam, qua in predicto privilegio neutiquam continetur, dicamq; quantitatem salis nullatenus virtute dicti privilegij cepisse, quia licet dicta prestatio salis non sit vniuersalis privilegio, ad hoc tamen eius virtute eandem recepisse presumendum est, quia est regula in iure, quod a primordio tituli posterior iudicator euentus, et qualis fuit titulus illis iudicatur vel presumitur possessio subsequuta, quare dam mulier ff. de reuendicatione. l. 1. C. de imponenda lucretia. descript. lib. 10. de quo per Aimonem de antiquitate temporum. quarta. par. nu. 221. fol. 238. Menochium de adipiscenda possessione remedio. 4. nu. 17. o. p[ar]te. 150. Mascardus tract. de probatio. lib. 3. cene. vlt. 1239. nu. 4. fol. 170. et conclusionem. 1197. nu. 1. cum sequentibus fo. 118. ¶ Et obseruacia subsequuta probat et declarat donationem, et privilegium, vt per Aymon. consil. 277. nu. 1. et. 2. cum concordantibus vt per Mascardum tract. de pro-

probationibus lib. 1. conclusi. 577. nu. 3. fol. 348. pro qua conclusione sunt expressę leges Regni scilicet. l. 5. titu. 33. par. 7. et. l. 12. titu. 1. part. 2. et. l. 1. titu. 10. lib. 5. recopil. ibi, ¶ Aya la dicha jurisdicción si vio de ella iunctis verbis præcedentibus et sequentibus. l. 16. d. titu. et lib. vers. los aya, et vers. ¶ Segun antiguamete lo an acostubrado. Quod confirmatur ex alia notabili conclusione quę habet, quod verba priuilegij sunt interpretanda secundum consuetudinem præteritam, et subsequutam, etiam si verba priuilegij aduersentur, cassus est notabilis in. c. cum dilectus de consuetudine et priuilegium magis interpretatur ab usu, et consuetudine, quam a iure. c. dilecto de consanguinitate, et afinitate et voluit Dominicus in. c. 1. de verborum significatione lib. 6. Detius in. c. ad hæc. nu. 37. de postulatione prælatorum, ex quibus cõclusionibus et resolutionibus subinfertur, quod licet possessio, proprietates, et ius quod Ecclesia præteredit ad istum salẽ super quo lis est, non sit cõformis cum prædicto titulo et donatione regia, quia multo amplior est, et magis comprehendit, nichilominus se conformat et compatitur cum dicto titulo, et donatione, cum in toto pars contineatur. l. que de tota. ff. de rei vindicatione. l. si quis cum totum. ff. de exceptione rei iudicatę, melior tex. ad propositum in. l. si in partem agri ff. quemadmodum seruitutes amittantur, et faciunt tradita per Euerardum loco. 80. de toto ad partem et hæc de tertio articulo.

QUARTVS ARTICVLVS.

AD quartum articulum deueniẽdo, quod licet Decanus et Capitulum dicto Regali priuilegio non essent muniti, sufficiat tamen eisdem præscriptio immemorialis, seu quadragenaria, prædicto titulo munita, probatur ex sequentibus.

¶ Primo nam ex sua parte est sufficientissime probatum, quod a tempore immemoriali cuius inijt memoria in contrarium non existit, ex prædictis salinarijs per ceperunt quantitatem salis in eorumdem libello contentam, quod sufficit ad hoc vt in eiusdem perceptione protegĩ atq; foueri debeant, cum immemoralis præscriptio, et possessio cuius inijt memoria in contrarium non existit, vñ tituli, præuilegij, et concessions factę a Principe sortiatur, vt in. l. hoc iure. §. ductus aqua. ff. de aqua quotidiana et estiu. c. cum persone. §. quod si tales de priuilegijs lib. 6. cum concordantibus, vt per Antonium Gabriel. 2. par. communium sententiarum lib. 5. titu. de præscriptionibus conclusione. 1. nu. primo. cum sequentibus, et quod Regalia, et Principi reseruata dicta præscriptione immemoralis acquiri possint, tradit Balbus tractatu præscriptionum. 2. par. quintę partis principalis. ques. 4. et. 4. par. quĩtę partis. 6. quęstione. nu. 25. et alij quos referunt Antonius Gabriel. d. cõclusionẽ. 1. nu. 3. Episcopus Segouienensis in regula possessor. 2. par. §. 2. vers. 3. speties, et in nostris terminis quod ius salinarum præscriptione immemoralis acquiri possit, probat tex. in. d. c. super quibusdam. §. præterea de verborum significatione, ibi, ¶ Vel ex antiqua cõsue

rudine, a tempore cuius memoria non extat introducta, et tradit inspe-
tie Acededo in l. 1. titu. 15. lib. 4. recopilationis. num. 74. fol. 212. et dis-
ponitur in l. 2. titu. 13. lib. 6. noui ordinamenti, in illis verbis, Sal-
uo aque llos aguien los Reyes pasados nuestros progenitores, o nos los
vbiefemos dado por preuiligio, o los ouiesen ganado por prescripciõ
immemorial.

¶ Neq; supra dictis obstat si dicatur, per testes Adecano et Capitulo
productos, non esse sufficienter probatam immemoriam, cum non
deponant de secundo auditu, iuxta l. 41. Tauri hodie. l. 6. titu. 13. lib. 6.
recopilationis, hæc enim obiectio excluditur manifeste si considere-
tur, quod secundus auditus est sufficienter probatus, per plures testes
de eo deponentes, et licet aliqui eorum de secundo auditu non depo-
nant, adhuc tamen immemorialis est sufficienter probata, vt iure com-
munitato resoluit glos. in. c. 1. de prescriptionibus, lib. 6, quam sequi-
tur plures quos refert Balbus tract. prescriptionũ. 2. part. 3. partis prin-
cipalis quæst. 6. nu. 26. et ita sæpius vidisse seruari in praxi non obitan-
tibus legibus Regijs quæ in suis tantum casibus procedunt, testatur
Episcopus Seguo. in. d. regula possessor. 2. par. §. 3. nu. 7. vers. testes ve-
ro et quod verba dictæ legis. 41. Tauri. non sint rigida nec scrupulosa
accipienda, docet eleganter Ludouicus de Molina de Hispanorũ pri-
mogenijs lib. 2. c. 6. nu. 35.

¶ Præterea minus obest si dicatur, quod testes Adecano et Capitulo
producti, neutsquam deponunt quod prædicta quantitas salis fuerit
præstata scientibus, et paciẽtibus, dominis dictarum salinarum, et
non contradicentibus, et per consequens non esse sufficienter proba-
tam immemoriam, quinimo nec posse aliquos testes descientia et
paciẽtia dominorum deponere, cum fuerint semper apud indos, di-
cta q; salinaria ab eorumdem administratoribus fuerint tantum admi-
strata, huic enim obiectio respondetur, quod licet testes descientia,
et paciẽtia dominorum dictarum salinarum non deponant, ad hæc
tamen immemorialis prescriptio sufficienter probata censetur, vt te-
net glos. in. l. hoc iure. §. ductus aque verbo memoriam ff. de aqua quo-
tidiana et stiuã, quam sequuntur plures quos refert Episcopus Seguo-
uientis, in regula possessor. 2. part. in initio. nu. 8. vers. tertio supra scrip-
ta, et testatur communem innumeros referendo, Antonius gabriel
lib. 5. commu. oppinio. titu. de prescriptio ni conclusionẽ. 1. num. 59.
vers. quartus effectus quinimo licet scientia et paciẽtia requirere-
tur, sufficeret eo casu scientia administratorum eorundem, vt in simi-
li casu considerat domi. Antonius de Padilla in. l. si quas actiones. n.
56. C. de seruitutibus et aqua, vbi id ex alijs comprobatur.

¶ Rursus supra dictis non obstat si dicatur, quod ex titulo regiaq; do-
natione Adecano et Capitulo producta, constat de eiusdem prescrip-
tionis initio, et per consequens non posse Decanum et Capitulum. d.
prescriptione immemoriali setueri, nam si recte consideretur prædi-
cta regia donatio immemoriali non nocet, cum tendat ad eundem fi-
nem, sane ad probandum, hoc ius exigendi dictam quantitatem salis

In dictis salinaris Decano et Capitulo competere, et per consequens possunt ex dicto privilegio et immemoriali se fundare ad probandam suam intentionem, ut probatur in c. veniens ubi glossa verbo intentioni de prescriptio, et voluit Bart. in l. 1. nu. 23. C. de furtis ubi dicit quod non est tibi contrarius qui fundat se privilegio, et immemoriali consuetudine, Detus consi. 271. nu. 19. Burgos de Paz consi. 15. nu. 19. tum etiam et ex eo, nam ubi cumq; constat de initio prescriptio per plus quam centum annos, non cessat vis ac potestas, et effectus prescriptio nis immemorialis ut voluit Speculator titu. de probationibus. §. 1. nu. 28. et alij quos citant Episcopus Segobiensis. in d. regula possessor. 2. part. §. 3. nu. 7. vers. hinc falsum esse apparet, Molin. lib. 2. de primogenijs. c. 6. nu. 6. fo. 261.

¶ Secundo principaliter hæc eadem pars ex eo manifeste comprobatur, nã licet in nostro casu, immemorialis prescriptio expresse requiretur, eademq; non esset sufficienter probata, ad huc tamen in eodem prescriptio quadragenaria, prædicto titulo, seu Regia donatione munita sufficiens est, ad hoc ut Decanus et Capitulum in perceptione prædictæ quantitatis salis protegi, et foueri debeat, succedit enim in hoc casu conclusio de iure verissima, quod possessio quadraginta annorum, cum titulo colorato, seu quantumcunq; invalido, immemoriali equiparatur, et est eiusdem virtutis, et effectus, cuius est immemorialis prescriptio, ut probatur et expressè in l. 1. §. 1. C. de fundis patrimonialibus, lib. 11. et in c. 1. de prescript. lib. 6. c. cum personæ § quod si tales de privilegijs eodem libro cum concordantibus, ut per Molin. lib. 2. de primogenijs. c. 6. nu. 52. Burgos de Paz consi. 4. nu. 11. et probatur in l. 1. titu. 10. et in l. 1. titu. 15. lib. 4. recopilationis.

¶ Tertio considerandum est, quod licet in nostro casu de prædicto titulo, seu immemoriali non constaret, ad huc tamen sufficeret in eodẽ sola possessio quadraginta annorum, absq; villo titulo, alio ve adminiculo, ad hoc ut in perceptione dictæ quantitatis salis capitulum sit protegendum, cum enim in eo non agatur de prescriptione salinarum aduersus Regem, sed aduersus particularem, et priuatum, sufficit in eodem quadragenaria prescriptio, etiam sine titulo, ut in l. licet et in l. omnes et in l. cum notissimi. C. de prescriptione 30. vel. 40. annorum c. placuit. §. potest. 16. questio. 3. cum concordantibus ut per Episcopum Couar. in d. regula possessor, secundunda part. §. 5. nu. 2. vers. secunda conclusio, et probatur in l. 7. titu. 29. par. 3. ¶ Accedit etiam, quod Ecclesia in nostro casu non agit de prescriptione salinarum sed tantum de prescriptione iuris exigendi salem in eiusdem libello contentum, et ideo sufficiens fuit in eodem quadragenaria prescriptio, licet ad prescriptionem salinarum immemorialis requireretur, ut optime aduertit Gregorius Lupus in l. 7. titu. 29. part. 3. verbo plaza ubi resoluit, quod licet loca publica non minori prescriptio ne quam immemoriali possint prescribi, si tamen non agatur de eis prescribendis, sed de aliqua in eisdem seruitute prescribenda, sufficit quadragenaria prescriptio, neq; mutat causam quod hic agatur de pres-

prescribenda annua praestatione, quia immo annua praestatio in vim
inere praescriptionis, acquiritur spatio, 30. annorum, vt post alios trad-
dit optime Episcopus Couar. in. d. regula possessor. 2. par. §. 4. nu. 2. in fi-
ne. vers. 2. conclusio.

¶ Quarto supra dicta confirmatur ex eo, nam licet de iure ad prescri-
bendum contra Regem redditus salinarum esset necessaria praescrip-
tio immemorialis, ad praescribendum. tamen contra dictum Ioannem
de Gueuara, et antecessores ius percipiendi salem super quo lis est, suf-
ficiens fuit praescriptio ordinaria de cem vel viginti annorum, vt vo-
lunt Ancharranus consi. 142. nu. 7. Alex. consi. 16. in causa et lite. n. 27.
lib. 5. et est comunis oppinio secundum Balbum tract. praescriptionu.
2. par. 5. partis vers. circa prima. q. 3. n. 5. pag. 271. et ex nostris in varijs
casibus Auend. de exeque. mand. regu. par. 1. c. 1. n. 2. vers. si uero agat
Greg. Lup. in. l. 6. tit. 29. par. 3. verbo, La justicia, Epil. Couar. in. d. reg.
possessor. 2. par. §. 3. n. 4. finalibus verbis et. n. 5. ¶ Quod confirmatur ex
eo, nam cum in nostro casu diuersa pars priuilegio regali nitatur, suf-
ficit transcursus decenij, ad hoc vt tale priuilegium amissum ceseatur,
vt in. l. 1. ff. de nundinis. c. csi accessissent de constitutionibus. csi de ter-
ra de priuilegijs cum alijs superius adductis. ¶ Quid quod cum praedi-
cta praestatio salis fauorem Ecclesie contineat, multum minus tepus
dandum quotannis praedictum salem, ex. c. singularis loquens in le-
gato alimentorum in. l. 1. C. de fidei commisisis quem ad omnem causam
piam extendunt Angelus, et Iass. ibidem et alij quos scitat Tiraquellus
de priuilegijs piae cause priuilegio. 60. notum autem est in iure, quod
Ecclesia et pia causa equiparantur secundum Abb. in. c. relatum in fi-
de testamētis et volunt alij quos scitat Tiraquel. d. tract. de priuilegijs
piae cause, priuilegio. 140. Euerardus loco. 32. et faciunt duo tex. nota-
biles in. c. significauit et in. c. quanto de censibus.

¶ Vltimo loco intentio Ecclesie euidenter ostenditur, ex confessione
bus et probationibus factis per antecessores Ioannis de Gueuara, qui
posiderunt et domini fuerunt dictarum salinarum, per quas apparet
quod in quibusdam processibus, et litibus quae ab anno. 1440. usque ad
annu. 1515. fuerunt ventilatae, inter dictam Ecclesiam, et antecessores
dicti Ioannis de Gueuara, super decimis dictarum salinarum, possesso-
res illarum se defendebant, alegando, probando et verificando per plu-
res testes, quod non tenebantur soluere praedictas decimas, quia solve-
bant dictae Ecclesiae quotannis dictam quantitatem salis super qua lis
est, vt longe ex facto constat, quod cum verissimum sit, ob iurari cer-
te merentur qui defendunt istam litem pro parte aduersa, cum dictae
confessiones, alegationes, et probationes factae in dictis litibus, et pro-
cessibus, per antecessores et dominos praedictarum salinarum, praei-
dicent successori nunc litiganti, vt volunt Bart. in. l. si superatus. ff. de
pignoribus, Socin. consil. 89. nume. 16. Aimon consil. 29. nume. 1.
et alij quos citat Maschardus tractatu de probationibus lib. 2. con-
clusio. 778. nume. 38. fol. 106. facit. 1. miles. §. fin. ff. de re iudi. l. 19.

l. 19. versic. sobre todo. l. 21. titu. 22. part. 3. nemini autem dubium esse potest, quod prædictæ allegationes, et exceptiones, habuerunt vim cōfessionis iuxta vulgatam. l. cum præcum. C. de lib. caus. cum concordantibus, vt per Antonium Gabriel. 2. part. communium opinionum. lib. 1. titu. de confessis conclu. 4. nu. 1. cum sequentibus.

¶ Et licet aliquis dubitandi locus in nostro casu superesset, quod neutiquam credendum est, adhuc tamen in fauorem ecclesiæ est pronuntiandum, tam quia possidet, quam quia est ecclesiæ, et causa pia, vt in. §. commodum inst. de interdicitis. l. 28. titu. 2. part. 3. l. inter pares. ff. de re iudicata. c. penultimo eod. titu. maxima q; est ratio quæ religioni fauet, vt in. l. sunt personæ. ff. de religiosis et sumptibus funerum, et ita ex omnibus supradictis in fauorē ecclesiæ pronuntiandum speramus, reuocandāq; esse sententiā aduersus Decanum et capitulum prolatam, salua tamen in omnibus dominationis vestre censura, cui libentissime dicta subijcimus.

L A V S D E O

*Celli
Teru*

*Ado de miguel
Bss alazan*

*El Sr. D. ...
De ...*

